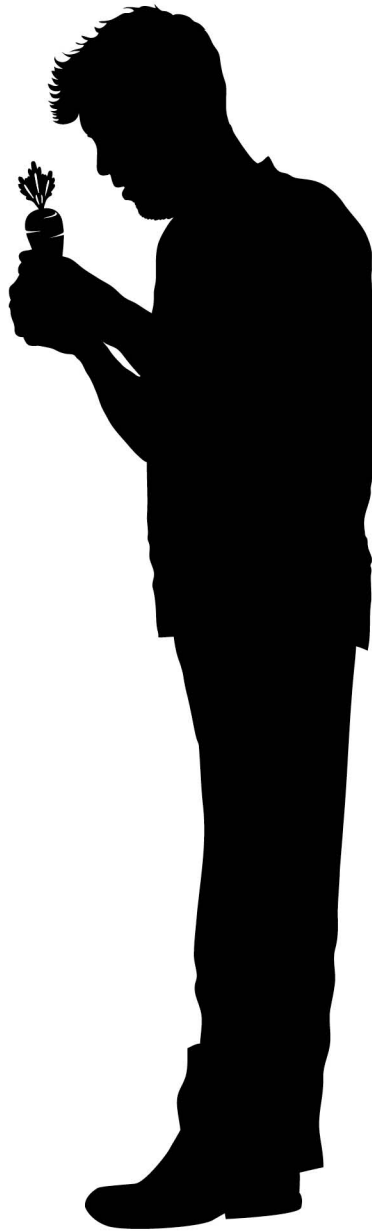

GANXET CUINER

FERRAN CERRO LLURBA

REUS, 1988

«Quan un cuiner te el valor de posar el seu propi nom al seu restaurant la cosa va de debò». Així ho van escriure els 5 A TAULA, el reconegut grup de gastrònoms que periòdicament ens descobreixen establiments amb encant a La Vanguardia. Es referien al Ferran Cerro, l'home que sembla disposat a posar els fogons amb DO Reus a l'univers de les estrelles Michelin malgrat que la prestigiosa distinció tampoc li treu el son. «Prefereixo tenir el restaurant ple a guanyar tots els premis del món» reconeixia en un article sensacional a la Guia Repsol, signat per Marc Casanovas, i on presentaven el seu restaurant del carrer de Sant Joan com un establiment amb ànima de llop i pell de corder.

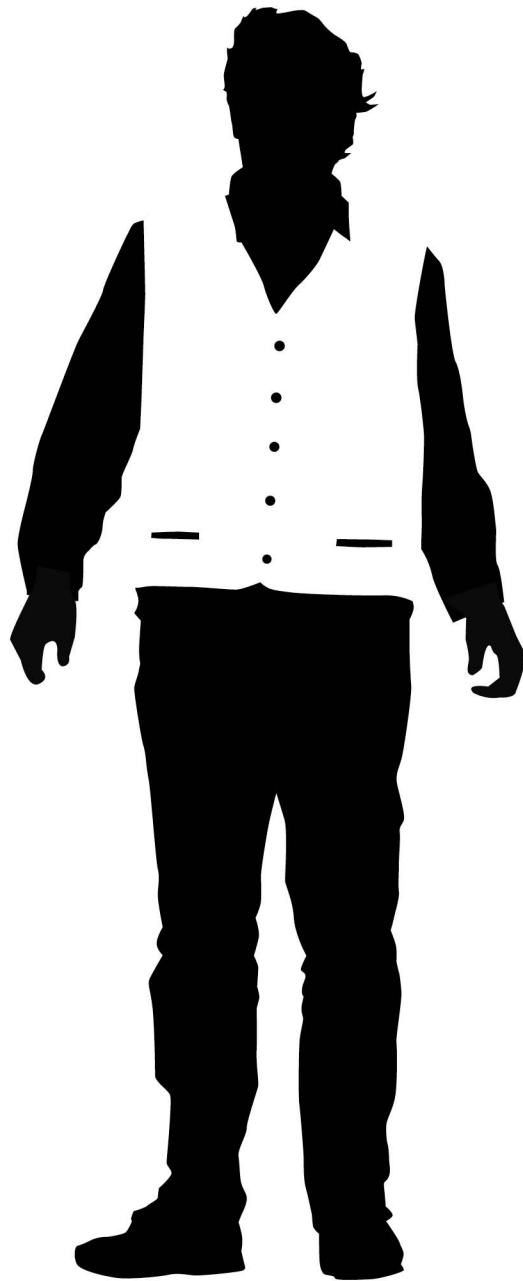
És evident, per tant, que Cerro ho té tot per referenciar el nom de Reus al panorama gastronòmic del país. I per aconseguir-ho ha après al costat dels millors —i més mediàtics— cuiners de l'univers. Des de Sergio Arola a Carme Ruscalleda, passant pels germans Roca, Nando Jubany o el mateix Arzak. Un aprenentatge sensacional que li ha servit per definir el seu propi estil qui sap si inspirat, també, per l'esperit de Salvador Dalí, a qui Cerro homenatja fent seus els bigotis del figuerenc en un espectacular tatuatge que llueix al braç dret.

Però on realment el consideren un geni és al Mercat Central on el tenen dalt d'un altar perquè, dia sí, dia també, hi compra els ingredients amb que prepara els plats de la carta. Que li preguntin a l'encantadora paradista Anna Maria Martí que procura les millors fruites per l'home que ha popularitzat els seus menús com qui s'emprova roba *prêt-à-porter*: Pots triar entre S, M i L. Un assortiment gastronòmic que està deixant petit el seu restaurant i que explica el perquè, en el moment en el que aquest llibre sigui a impremta, estrenarà nova ubicació en una glorieta, la del Castell, on, ben segur, serà més a prop de les estrelles. Temps al temps.

GANXET IRREDUCTIBLE

LLUÍS GIBERT SERRANO

CAMBRILS, 1969

L'any 2011 les xarxes socials, i més concretament el *twitter*, van irrompre amb una força inusitada a la ciutat, espetegant amb força a l'entorn de l'apassionant campanya electoral de les municipals del mes de maig, aquelles que van canviar radicalment el món de Reus. D'entre la *malal·lada* que piulava compulsivament va emergir la personalitat desbordant d'un membre destacat de l'Il·lustre Col·legi d'Advocats de Reus i mediador familiar i de Dret Privat, el Lluís Gibert. Aquesta vella glòria esportiva dels Ploms, posseïdor encara avui d'una de les millors marques de salt d'alçada de l'atletisme català, va autoqualificar-se com un dels irreductibles amb DO Reus capaç d'esbudellar l'actualitat amb la justa dosi d'humor, ironia i crítica sagnant.

Amb els anys aquella esbravada *twittera* ha perdut pistonada amb alguna honrosa excepció com la del mateix Gibert que s'ha acabat convertint en un dels *influencers* més excelso de l'independentisme català. La seva llarguíssima corrua de seguidors omplen de *m'agrades* les seves incisives piulades que sempre tenen la capacitat de no deixar canya dreta. I ell coneix el pa que s'hi dona perquè, entre d'altres coses, ha estat a un costat i l'altre de l'arena política: a la seva faceta d'observador-opinador cal afegir la seva activa participació en llistes al capdavant de DE NOU REUS, la formació que va impulsar el 2015, o liderant la cuina de Primàries a les municipals de 2019.

Però sembla que la ciutat, a la que estima amb la mateixa passió que la seva esposa, l'escriptora Marta Magrinyà, no centra ara mateix la seva atenció piuladora. Prefereix dedicar-se a l'anàlisi del país en aquest moment transcendent de la seva història a la que hi guaita utilitzant descripcions contundents al seu perfil de *twitter*. N'hi ha que són sublimes: «Soc un estúpid purista hiperventilat i independentista màgic». Gibert en estat pur.